

VĂN NGHỊ LUẬN XÃ HỘI

“HỌC ĐI ĐÔI VỚI HÀNH”

1) *Giải thích:*

- Học: là hoạt động của trí óc để tiếp thu những cái mới, những điều chưa biết, học còn là bắt chước những cái hay, cái đẹp của người khác.
- Hành: là thực hành, là ứng dụng những gì đã học. Tác giả khuyên học phải có hành, nghĩa là học và hành phải đi đôi với nhau. Không thể học mà không đi đôi với hành và ngược lại: hành mà không học.

2) *Đánh giá, bàn luận (Vì sao học phải đi đôi với hành?)*

- Trong cuộc sống, con người luôn tồn tại 2 mặt: thể xác và tinh thần. Thể xác muốn lớn phải ăn uống. Tinh thần muốn lớn phải học hành. Do vậy con người cần phải học tập.
- Nếu học chỉ để nhồi nhét một mớ kiến thức, sách vở vào đầu thì có ích lợi gì nếu không biết đem những điều đã học ra áp dụng. Học mà không hành như vậy thật là vô ích. Phải biết đem cái học áp dụng vào thực tế thì cái học ấy mới có giá trị. Ngược lại: chỉ hành mà không học theo kiểu: “Trăm hay không bằng hay quen” thì rõ ràng là cực đoan và nguy hiểm.
- Hành mà không học thì làm sao biết được đầy đủ kiến thức về sự vật, sự việc ấy để ứng phó trong mọi trường hợp, mọi lĩnh vực.
- Hành mà không học thì chỉ là sự mò mẫm chẳng khác nào người đi trong đêm tối. Vừa mất thời gian, vừa hỏng việc.
- Rõ ràng kiến thức không phải tự nhiên mà có, tất cả là từ những kinh nghiệm quý báu đã được rút ra từ thực tiễn, có giá trị đúng đắn và được nhiều người chấp nhận. Cho nên hành không thể không học. ý thức được điều này, ông cha ta thường xuyên “học hành, học hỏi, học tập”.
- Học, hỏi, hiểu, hành là phương châm mà mọi người cần hướng tới và làm theo nó.

3. Dẫn chứng

- + Trong cuộc sống có biết bao tấm gương sáng ngời về ý chí học tập và tinh thần thực hành hăng say, mang lại cho xã hội nhiều lợi ích lớn lao. Nếu không trải qua 30 năm bôn ba khắp thế giới, chịu nhiều gian khổ và hăng say học tập thì Hồ Chí Minh khó tìm thấy được con đường giải phóng dân tộc. Và nếu khi đã tìm thấy con đường ấy mà Người không vận dụng nó phù hợp với hoàn cảnh đất nước ta lúc bấy giờ thì cuộc kháng chiến thần thánh của dân tộc ta chưa chắc đã thắng lợi.
- + Học và hành như một đôi đũa nếu kết hợp cả hai thì chúng trở nên hữu dụng nhưng khi tách riêng ra thì chúng trở thành vô dụng,...)

4. Bàn luận mở rộng

- **Phê phán:** Tuy vậy, ngày nay lại có một bộ phận không nhỏ những người học kiểu đối phó, học cho có, đến kỳ thi thì đi sưu tập đề thi năm ngoái hoặc có người thì đọc thuộc cả sách, trong khi chỉ cần tóm đại một chỗ hỏi lại là đã vật vờ, hoang mang vì không giải thích được. Đó là thói học vẹt, học tủ vô cùng nguy hại, rồi mai đây đất

nước chỉ toàn một sách, toàn những cái đầu lười tư duy, lười hành động, nào chỉ có nhiệm vụ ghi nhớ và không hơn=> đáng phê phán

- **Bài học:** Là học sinh còn ngồi ghế nhà trường phải biết áp dụng tốt phương châm học này để việc học ngày càng đạt kết quả tốt hơn. Cần hiểu hành ở đây không chỉ là những bài tập áp dụng trong sách vở mà hành còn là những điều đã học phải đem ra áp dụng vào thực tế cuộc sống. Lời khuyên này còn có tác dụng chỉ ra con đường học tập đúng đắn, nhất là đối với 1 số người lười nhác, không chịu thực hành, chỉ muốn rập khuôn theo lý thuyết.